

**МИРГОРОДСЬКА МІСЬКА РАДА
ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

(сімдесята сесія восьмого скликання)

Р І Ш Е Н Н Я

від 23 грудня 2025 року

№ 405

Про присвоєння звання
"Почесний громадянин
Миргородської міської
територіальної громади"
(помертно)

Відповідно до ст. 26, 59 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", рішення 24 сесії міської ради 8 скликання від 06.10.2022 р. № 218 "Про затвердження Положення про почесні відзнаки Миргородської міської ради та її виконавчого комітету", з метою відзначення жителів Миргородської міської територіальної громади, які проявили мужність, героїзм, незламність духу у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, віддали життя за Україну, міська рада

в и р і ш и л а :

1. Присвоїти звання "Почесний громадянин Миргородської міської територіальної громади" (помертно) громадянам згідно з додатком.
2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань освіти, культури, туризму, молоді і спорту, впровадження цифрових технологій, регламенту, депутатської етики та діяльності депутатів (Фененко В.В.).

Міський голова

Сергій СОЛОМАХА

**Список
загиблих жителів Миргородської міської територіальної громади, яким присвоюється
звання «Почесний громадянин Миргородської міської територіальної громади»
(померло)**

№ п/п	П.І.Б, біографічні відомості
1.	<p>Іващенко Руслан Миколайович народився 17 листопада 1976 року. Закінчив Миргородську загальноосвітню школу № 9. Подальшу освіту здобув у Миргородському професійно-технічному училищі № 44 за професією столяра-тесляра. 3 листопада 1994 року протягом півтора року проходив строкову військову службу. Після її завершення розпочав трудову діяльність тесляром в управлінні житлово-комунального господарства міста Миргород. У подальшому працював у галузі нафторозвідки. 6 жовтня 2022 року був призваний на військову службу Миргородським районним територіальним центром комплектування та соціальної підтримки. 3 січня по квітень 2024 року брав участь у бойових діях у районі населеного пункту Кринки Херсонської області. 3 листопада 2024 року проходив військову службу у складі 35-ї окремої бригади морської піхоти Збройних Сил України, виконуючи бойові завдання поблизу села Берестки Покровського району Донецької області. 3 18 листопада 2024 року водій відділення десантно-висаджувальних засобів 35-ї окремої бригади морської піхоти імені контрадмірала Михайла Остроградського, матрос Іващенко Руслан Миколайович, вважався зниклим безвісти за особливих обставин під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Берестки Донецької області.</p> <p>Похований на Алеї Слави у місті Миргород.</p>
2.	<p>Рогочий Валерій Петрович народився 11 січня 1999 року. Закінчив Петрівцівську загальноосвітню школу. У 2016 році вступив до Полтавського професійно-технічного училища № 9, де здобув професію токаря. У 2019 році був призваний до лав Збройних Сил України. 5 грудня 2024 року під час виконання бойового завдання старший солдат Рогочий Валерій Петрович загинув смертю хоробрих. Тривалий час вважався зниклим безвісти. Загибель підтверджена за результатами ДНК-експертизи.</p> <p>Похований на Алеї Слави у селі Гаркушинці.</p>
3.	<p>Безніщенко Руслан Миколайович народився 10 квітня 2004 року в місті Миргород. Навчався у Миргородській загальноосвітній школі № 9 імені І. А. Зубковського. Згодом вступив до Кременчуцького ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою. У 2021 році розпочав навчання в Одеській військовій академії за спеціальністю «Десантно-штурмові війська». На початку повномасштабного вторгнення у лютому 2022 року, будучи курсантом першого курсу, брав участь у бойових діях на території Миколаївської області. У 2025 році після завершення навчання отримав офіцерське звання та був направлений до 82-ї окремої десантно-штурмової бригади, де обіймав посаду командира аеромобільного взводу. Виконував бойові завдання на Вовчанському напрямку. Згодом проходив службу у складі 77-ї аеромобільної бригади на Ізюмському напрямку. 11 листопада 2025 року під час виконання бойового завдання лейтенант Безніщенко Руслан Миколайович загинув смертю хоробрих поблизу населеного пункту Загризове.</p> <p>Похований на Алеї Слави у місті Миргород.</p>

4.	<p>Скрипченко Олександр Олександрович народився 13 січня 1993 року в селі Довгалівка. Закінчив Хомутецьку загальноосвітню школу I–III ступенів. Подальшу освіту здобував у Харківському національному університеті міського господарства імені О. М. Бекетова. Після завершення навчання працював на різних роботах, у тому числі за кордоном. 3 листопада 2015 року проходив військову службу у 1-му полку Національної гвардії України в місті Дніпро. У квітні 2025 року солдат Скрипченко знову став на захист України. 26 листопада 2025 року під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Степне Сумської області командир десантно-штурмового відділення 78-го окремого десантно-штурмового полку солдат Скрипченко Олександр Олександрович загинув.</p> <p>Похований на кладовищі у селі Довгалівка.</p>
5.	<p>Коваленко Андрій Анатолійович народився 10 вересня 2001 року в селі Єрки. Закінчив Трудолюбівську загальноосвітню школу. Після завершення навчання здобув професію тракториста в професійно-технічному училищі № 44 міста Миргород. З 2020 року проходив строкову військову службу у складі 138-ї радіотехнічної бригади. Після підписання контракту продовжив службу в місті Васильків. У лютому 2025 року був направлений до 81-ї окремої аеромобільної Слобожанської бригади, де обіймав посаду оператора безпілотних літальних апаратів аеромобільного взводу. 21 листопада 2025 року під час виконання бойового завдання із захисту територіальної цілісності України на Донецькому напрямку солдат Коваленко Андрій Анатолійович загинув.</p> <p>Похований на Алеї Слави у місті Миргород.</p>
6.	<p>Курило Олексій Володимирович народився 28 березня 1992 року в селі Попівка. Закінчив 9 класів Попівської школи, після чого разом із родиною переїхав до села Шахворостівка, де здобув повну загальну середню освіту в Трудолюбівській загальноосвітній школі. Подальшу освіту здобував у Керамічному технікумі імені М. В. Гоголя міста Миргород. З травня 2013 року проходив строкову військову службу. У вересні 2015 року підписав контракт та вступив до лав Збройних Сил України. Брав участь в антитерористичній операції, виконував бойові завдання на Донецькому напрямку. Протягом дев'яти років проходив службу в Полтавському військовому інституті зв'язку на посаді інструктора. У квітні 2024 року був переведений до 79-ї окремої десантно-штурмової Таврійської бригади. Після отриманого поранення та лікування повернувся до виконання службових обов'язків. 25 липня 2024 року під час виконання бойового завдання із захисту Батьківщини на Донецькому напрямку загинув командир 3-го відділення гранатометного взводу роти вогневої підтримки 79-ї окремої десантно-штурмової Таврійської бригади старший сержант Курило Олексій Володимирович. Понад рік вважався зниклим безвісти.</p> <p>Похований на Алеї Слави у місті Миргород.</p>
7.	<p>Козленко Володимир Григорович народився 3 грудня 1971 року в місті Миргород. Закінчив середню школу № 5. Професію кухаря здобув у професійно-технічному училищі № 44. Після проходження строкової військової служби працював у закладах громадського харчування міст Миргород та Київ. 26 лютого 2022 року був мобілізований до лав територіальної оборони. Проходив службу у складі Миргородської військової частини територіальної оборони, брав участь у виконанні бойових завдань на Сумському та Донецькому напрямках. 10 грудня 2025 року під час бойових дій на Сумському напрямку стрілець стрілецького відділення 116-ї окремої механізованої бригади територіальної оборони солдат Козленко Володимир Григорович загинув.</p> <p>Похований на Алеї Слави у місті Миргород.</p>